

कर्मदेवानामानन्दः ये कर्मणा देवत्वमभिसम्पद्यन्ते अथ ये श्रुतं कर्मदेवानामानन्दः । स एक आजीनदेवानामानन्दो यश्च ओत्रियोऽवजिनोऽकामहतः । अथ ये श्रुतं आजीनदेवानामानन्दः । स एको देवलोक आनन्दो यश्च ओत्रियोऽवजिनोऽकामहतः । अथ ये श्रुतं देवलोक आनन्दः । स एको गन्धर्वलोक आनन्दो यश्च ओत्रियोऽवजिनोऽकामहतः । अथ ये श्रुतं गन्धर्वलोक आनन्दः । स एकः प्रजापतिलोक आनन्दो यश्च ओत्रियोऽवजिनोऽकामहतः । अथ ये श्रुतं प्रजापतिलोक आनन्दः । स एको ब्रह्मलोक आनन्दो यश्च ओत्रियोऽवजिनोऽकामहतः । एषः ब्रह्मलोकः सन्नाटः ॥ शिवः यथा, महाभारते । १३ । १७ । १४२ ।

“निर्वाणं ज्ञानमेव ब्रह्मलोकः परागतिः ॥” ब्रह्मवदं, ज्ञी, (ब्रह्म वेदस्तस्य वदनम् । “वद सुपि क्वप् च ।” १३ । १ । १०६ । इति भावे यत् ।) ब्रह्मणो वाक्यम् । इति व्यप्रकरणे सुम्बोधटीकायां दुर्गादासः ॥

ब्रह्मवद्या, त्रि, (ब्रह्मणा वेदेन उद्यते या । “वदः सुपि क्वप् च ।” १ । १ । १०६ । इति कर्मणि यत् स्त्रियां टाप् ।) कथा । इति सुम्बोध-वाकरणे व्यप्रकरणम् ॥

ब्रह्मवर्चसं, ज्ञी, (ब्रह्मणो वेदस्य तपसो वा वर्चस्तेजः । “ब्रह्महस्तिभ्यां वर्चसः ।” ५ । ४ । ७८ । इति अच् ।) ब्राह्मणस्य वृत्ताध्ययनार्थः । इत्यमरः । २ । ७ । ३६ ॥ अथ टीका । वेद-बोधितस्याचारस्य परिपालनं वृत्तम् । व्रत-ग्रहणपूर्वकं गुरुमुखेन वेदाभ्यासोऽध्ययनम् । तयोर्द्विस्तुपरिपालनवृत्तस्तेजस उपपद्यते ब्रह्मवर्चसं स्यात् । ब्रह्महस्तिराजेति अः । इति भरतः ॥ तपःस्वाध्यायजं यश्च तेजस्तु ब्रह्मवर्चसम् । इति जटाधरः ॥ (तथा च मनुः । ४ । ६४ । “ऋषयो दीर्घसंस्थत्वाद्दीर्घमायुरवाप्नुयुः । प्रजां यशश्च कीर्तिश्च ब्रह्मवर्चसमेव च ॥”)

ब्रह्मवर्त्तः, पुं, (ब्रह्मणा ब्राह्मणानां वर्त्तः वर्त्तनं यस्मिन् ।) ब्रह्मावर्त्तदेशः । इति शब्दरत्नावली ॥ (सरस्वतीद्विप्रहृत्यो देवनद्यो मैथ्यगतोऽर्थं प्रदेशः ॥)

ब्रह्मवर्त्तनं, ज्ञी, (ब्रह्मणस्तपसो वर्त्तनं यस्मात् ।) तान्त्रम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १०६ ॥

ब्रह्मवादः, पुं, (ब्रह्मणो वेदस्य वादो वदनं पठनमिति यावत् ।) वेदपाठः । तत्पण्यायः । श्रुतादानम् २ । इति हारावली । २२१ ॥ (यथा भागवते । ४ । २२ । ६२ ।

“दृष्टव्यं ब्रह्मवादे आत्मवत्त्वं स्वयं हरिः ।” ब्रह्मणो ब्रह्मनिर्णयस्य वादः कथनमिति विग्रहे ब्रह्माधिकारेण तत्त्वनिर्णयवाक्यम् ॥ ब्रह्मवादो वेदपाठोऽस्यास्तीति ब्रह्मवादविग्रहे, त्रि । यथा, हरिवंशे । ८१ । ३४ ।

“ब्राह्मणे ब्रह्मवादे च पुराणोऽर्थं हि गीयते ॥”

ब्रह्मवादी, [न] पुं, (ब्रह्मवादो वेदपाठोऽस्यास्तीति । ब्रह्मवाद + णिनि ।) वेदवक्ता । तत्पण्यायः । वेदान्ती २ । इति जटाधरः ॥ यथा, गीतायाम् । १७ । २४ ।

“तस्मादोमित्युदाहृत्य यत्र दानतपःक्रियाः । प्रवर्त्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् ॥”

ब्रह्मवादिनी, स्त्री, गायत्री । यथा,—

“आयाहि वरदे देवि । वाचरे ब्रह्मवादिनि ॥”

इत्यादि गायत्र्या आवाहनम् ॥

ब्रह्मविद्या, स्त्री, (ब्रह्मणो ब्रह्मविषयिणी या विद्या ।) ब्रह्मज्ञानम् । यथा,—

“न्यायगतधनः श्रान्तो ब्रह्मविद्यापरायणः । स्वधर्मपालको निर्वाणोऽन्ततया कल्प्यते ॥”

इति कौर्म ३ अध्यायः ॥

(दुर्गा । यथा, महाभारते । ६ । २२ । २७ ।

“त्वं ब्रह्मविद्या विद्यानां महानिद्रा च देहि-

नाम् ।

स्कन्दमातर्भवति । दुर्गे कान्तारवासिनि ॥”)

ब्रह्मविन्दः, पुं, (ब्रह्मणो विन्दः ।) वेदपाठे सुख-निर्गतविन्दः । इति भरतः ॥

ब्रह्मवृत्तः, पुं, (तदाख्या प्रसिद्धो वृत्तः । यद्वा, ब्रह्मणे वेदकर्मार्थं यो वृत्तः ।) पलाशवृत्तः । इति हलायुधः ॥ उद्गमरः । इति रत्नमाला ॥

ब्रह्मवृत्तिः, स्त्री, (ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य वृत्तिर्जीव-नोपायः ।) ब्राह्मणस्य जीवनोपायः । यथा,—

“स्वर्दा परर्दा वा ब्रह्मवृत्तिं हरेतु यः ।

वष्टिर्वर्षसहस्राणि विष्टार्या जायते क्षमिः ॥”

इति श्रीभागवतम् ॥

ब्रह्मवेदः, पुं, (ब्रह्मणो वेदः ज्ञानम् ।) ब्रह्म-ज्ञानम् । यथा,—

“प्राणायामः परं ब्रह्म परमात्मा चतुर्मुखः ।

प्राणायामः पदं विष्णोर्ब्रह्मवेदस्वरूपकम् ॥”

इति गीताधारः ॥

ब्रह्मवेदिः, स्त्री, (ब्रह्मणो वेदिरिव ।) देश-

विशेषः । यथा,—

“ब्रह्मवेदिः कुरुक्षेत्रे पञ्चरामहृदयान्तरम् ॥”

इति हेमचन्द्रः । ४ । १६ ॥

ब्रह्मवैवर्त्तं, ज्ञी, (विवृतिरेव वैवर्त्तम् । स्वार्थं अण् । ब्रह्मणो वैवर्त्तं विशेषेण विवृतिर्यज ।)

यथा च ब्रह्मवैवर्त्तं ब्रह्मखण्डे । १ । ५८ ।

“विवृत्तं ब्रह्म कर्तुं सैन लक्षणेन यत्र शौनक ।

ब्रह्मवैवर्त्तं तेन प्रवदन्ति पुराविदः ॥”

अष्टादशमहापुराणान्तर्गतदशमपुराणम् । यथा,

“अष्टादशसहस्रं ब्रह्मवैवर्त्तमौचितम् ।

सर्वेषां पुराणानां सारमेव विदुर्बुधाः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्त्तं श्रीलक्ष्मणखण्डे १३२ अः ॥

ब्रह्मब्राह्मः, पुं, (ब्रह्मवत्कृष्णं शल्यमयभागो यस्य । अतिसूक्ष्माश्रयात्पातम् ।) सोमवल्कः । इति रत्नमाला ॥ वावला इति भाषा ॥

ब्रह्मब्राह्मन्, ज्ञी, (ब्रह्मणः शासनं निर्णयो उपदेशो वा यस्मिन् ।) ब्रह्मविचारग्रन्थम् । तत्पण्यायः । धर्मकीलकः २ । इति शब्दरत्नावली ॥ ब्रह्मण

आज्ञा ॥ नवद्वीपस्य पूर्वदिक्ष्यकोणे गङ्गापारे ग्रामविशेषे, पुं ॥ (ब्रह्मणो विधातुः शासनम् । वेदः ॥ प्रतिपादितमेतत् दृष्टन्नारदीये ४ पादे १०१ अध्याये ॥)

ब्रह्मसंहिता, स्त्री, (ब्रह्मणः संहिता ।) भगवत्-सिद्धान्तसंग्रहग्रन्थविशेषः । यथा,—

“अध्यायशतसम्पन्ना भगवद्ब्रह्मसंहिता ।

लक्ष्योपनिषदां सारेः संहिता ब्रह्मसंहिता ॥”

इति ब्रह्मसंहितायां भगवत्सिद्धान्तसंग्रहे मूलब्रह्माख्यपञ्चमाध्यायस्य जीवगोखामिहत-टीका ॥

ब्रह्मसम्भवः, पुं, द्विपृष्ठनामकज्ञेयविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

ब्रह्मसर्पः, पुं, (ब्रह्म दृष्टान् सर्पः ।) सर्प-विशेषः । तत्पण्यायः । हलाहलः २ अश्व-लाला ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ब्रह्मसायुज्यं, स्त्री, (युज्यतीति युजः । “इयुप-धेति ।” ३ । १ । १३५ । कः । ततः “तेन सहेति ।” २ । २ । २८ । इति बहुव्रीहिः ।

“वोपसर्जनस्य ।” ६ । ३ । ८२ । इति सङ्ख्य-सः । ततः सयुजस्य भावः सायुज्यं । यद्वा,

योजयतीति युक् सम्पदादित्वात् किप् । ततो बहुव्रीहिसत्तः सयुजो भावः । ततः ब्रह्मणः सायुज्यं योजकत्वम् ।) ब्रह्मणो भावः । तत्प-

ण्यायः । ब्रह्मभूयम् २ ब्रह्मत्वम् ३ । इत्यमरः । २ । ७ । ५२ ॥ ब्रह्मसायुज्यम् ४ । इति शब्द-

रत्नावली ॥ (सुम्बोधमतेऽस्य अतुष्टिर्ध्या ।) ब्रह्मणो भवनं तादृश्यं ब्रह्मभूयं भूद्वयः क्वचित् क्वप् । त्वतो भावे इति त्वं ब्रह्मत्वं । योजनं युक् तत्संहितः सयुक् तद्भावः सायुज्यं ततो

ब्रह्मणा विग्रहः । इति भरतः ॥

ब्रह्मसावर्णिः, पुं, (ब्रह्मपुत्रो सावर्णिः ।) दृशम-मनुः । अस्मिन् मन्वन्तरे विश्वकसेनोऽवतारः ।

शम्भुरिन्द्रः । सुरसेनविबुद्धाद्याः देवाः । हविष्ठा-दाद्याः सप्तर्षयः । भूरिसेनाद्या मनुपुत्रा भवि-

ष्यन्ति । इति श्रीभागवतम् । ८ । ११ । २१-२२ ॥

अन्यथा ।

“मन्वन्तरे तु दृशमे ब्रह्मपुत्रस्य धीमतः ।

सुरसेना विबुद्धाश्च द्विप्रकारास्तथा स्मृताः ॥

श्रुतसंख्या हि ते देवा भविष्यास्तत्र वै

मनौ ।

तत्पुत्राणां श्रुतं भावि तद्देवानां तदा

श्रुतम् ॥

प्राप्तिरिन्द्रस्तदा भावी सर्वैरिन्द्रगुणैर्युतः ।

सप्तर्षींस्तु निबोध त्वं ये भविष्यन्ति ते तदा ॥

आपो नृभिर्हविष्ठांश्च सुलती सख्य एव च ।

नाभागोऽप्रतिमश्चैव वाशिष्ठश्चैव सप्तमः ॥

सुखे त्वचोत्तमौणाश्च भूरिसेनः सुवीर्यवान् ।

श्रुतानीकोऽथ दृषभो अन्तमित्रो जयद्रथः ॥

भूरिदुजः सुवर्षाश्च तस्यैते तनया मनोः ।”

इति ब्रह्मसावर्णिकम् ।

इति मार्कण्डेयपुराणे ॥ ६४ । ११-१६ ॥